

7. decembra sa na našej škole uskutočnila slávnosť odovzdávania stužiek naším štvrtákom. V popoludňajších hodinách sa zišli naši študenti a ich rodinní príslušníci v Kultúrnom dome v Hurbanove. Slávnosť sa začala o 17:00, na ktorú prišlo viac ako 200 ľudí, čo nás veľmi prekvapilo, nakoľko tento ročník nie je bohatý na študentov. Slávnosť otvoril pán riaditeľ slávnostným príhovorom, ktorým privítal všetkých študentov, rodičov aj učiteľov. Hneď potom odovzdal prvé 3 stužky predsedom tried. Následne triedny učiteľia odovzdali stužky všetkým študentom s úsmevom na tvári, no predsa so slzami v očiach. Po odovzdaní stužiek nasledoval zábavný

program našich maturantov. Prvá sa nám predstavila 4.A trieda s vtipnými scénkami, ktoré zabavili celé obecnstvo, no predsa v ich programe bola aj čerešnička na torte a to spoločná pieseň "Aj tak sme stále frajeri," po študentoch 4.A triedy nasledovali maďarské triedy 4.B a 4.C. Po slávnostnom programe sa jednotlivé triedy presunuli do reštaurácií, kde pokračovala párty až dorána. Naša pani profesorka triedna sa bohužiaľ nemohla zúčastniť oficiálnej časti, ale o to viac nás potešilo, keď sme ju uvideli stáť vo dverách. Hneď prvé čo sme urobili, sme ju všetci vyobímali a zavesili sme jej stužku triednej profesorky. Videli sme radosť v jej očiach. Na prípitok sme si dali šampanské, ktoré bolo príliš studené, ale aspoň nás to osviežilo pred večerou a pred tancom. Keď sme sa rozhládli po miestnosti, videli sme rodičov ako sedia pri stoloch a zdalo sa nám, že sú v túto chvíľu najšťastnejší na celom svete. Na prvej prestávke sme chceli našich hostí zabaviť programom, ktorým bol tanec v podaní Adama Lukácsa a Mirky Kosztolányiovej.

Hneď po nich si zatancoval aj brat našej spolužiačky a jeho partnerka. Po tomto krátkom programe sme našu pani profesorku triednu Mgr. Alenu Pajtinovú roztancovali tak, ako sme jej to sľubovali celý rok. Občas sa nám zdalo, že už nevládze dychom, no aj keď bola chorá s nami tancovala na každú pesničku, na každý žáner hudby, či to bola klasická alebo moderná hudba.

Najviac ju prekvapila, a taktiež aj mojich spolužiakov, prezentácia spomienok zo 4 rokov, ktoré sme spolu strávili. Vyskytli sa fotky, na ktorých sme sa smiali a aj také, na ktorých sme už plakali od smiechu. Z mojej tajnej zbierky sa objavili fotky, ktoré

prekvapili každého a nakoniec som sa už aj bál, že už druhú večeru nedostanem. Po prezentácii sme pokračovali v tom v čom sme boli v tú noc najlepši a nebolo to sedenie pri stole a popíjanie alkoholických nápojov. Aj keď sa to občas tak zdalo, ale naše nohy viedli tak, že sme boli dorána na tanečnom parkete a roztočili sme to tak ako sa patrí. O polnoci sme sa pustili do našej torty, ktorá bola výnimočne chutná a aj veľmi pekná. Naša pani profesorka triedna nám priniesla džbán, ktorý už tradične rozbiť majú absolventi maturitného ročníka na stužkovej slávnosti. Všetci 18-ti vrátane profesorky triednej, sme vypili to chutné šampanské, ktoré sa skrývalo vo vnútri a vybrali sme sa von, kde sme náš slávný džbán, ktorý symbolizoval našu maturitu, rozbili. Vraví sa že črepiny prinášajú šťastie, preto sme si každý jeden kúsok odniesli. Keď sme sa vrátili naspäť do sály, znepela naša obľúbená hudba, tak sme sa opäť pustili do tanca, kde sa už uvoľnili aj naši učelia a naši rodičia. Bol to veľmi príjemný zážitok vidieť našich učiteľov a našich rodičov, aj vrátane našich hostí, že sa zabávali bez zábran najlepšie ako vedeli.

Adam Lukács 4.A

